

ворятъ. И важното е туй, че понѣкога ни единтъ, ни другитѣ искатъ да се сприкажатъ. Ако проговоринъ нѣкому нѣщо, безъ да си запознатъ, ще те помисли за много простъ. Всѣки се прибралъ въ стаяга си, вгледалъ се въ себе, замислилъ се въ своитѣ работи и грижи и по-нататкъ не иска да знае хората, нито нѣкъ — тѣ него.

— Ами какъ се стърпяватъ брей!.. Азъ бихъ се пукналъ отъ притѣснение, ако не кажехъ баримъ една думица!..

— И донѣкъдѣ иматъ право хората — продължаваше Бойковски, който слабо дочу думитѣ на стареца. Отдѣ знамъ нѣкого си какъвъ е, или той — мене? Всѣки ти се прѣпорѣча за честенъ, добъръ и отъ родъ; всѣки се показва най-любезенъ, дѣто има интересъ да бѣде такъвъ! Колко има хора — отъ тия дѣто всѣки день срѣщаме изъ пѣтя, по бирарии, градини, балове, театри, ... — у които съвѣстѣта е заспала, или които се плашатъ отъ миналото си!.. Колко има, които сж заключили сноменитѣ въ най-потайнитѣ кѣтчета на паметѣта и въ най-неизпитанитѣ бездни на сърдцето си!.. Мнозина — мъже, жени — като сж затворили изпълненитѣ вѣчъ стари тефтери, сж отворили нова бѣла страница, заживѣли сж новъ покаятеленъ животъ — до колкото имъ се е удало, разбира се, да се откажатъ отъ старитѣ си привички и грѣхове. Отъ такива не може човѣкъ да се вкадели: тѣ все и вредъ искатъ да излѣзатъ на лице. Да може нѣкакъ човѣкъ да надникне въ тѣхното минало, би се ужасилъ отъ гнусни и страшни работи! Съ тия хора е станала страшна метаморфоза: отъ гнусни черви сж се обърнали на цѣстри гиздави пеперудки!.. Не отказвамъ, че има и такива, които сж се напълно поправили!.. Да, тате, има всѣкакви хора, и най-вече тѣкъ. Лошъ свѣтъ!.. Не можешъ просто ей-тъй, слѣнепката, да се прилѣпишъ при кого щѣло и при кого не —, да му повѣришъ сътрѣбъ, радость, тайни, или нѣкъ неговитѣ да изслушашъ. Ами нѣкъ какво да кажемъ за тия съсѣди, които живѣятъ подъ наемъ и днесъ ги видишъ, утрѣ ги нѣма?!..